

De Gildemis.

Velen van ons hebben er wel eens van gehoord, dan wel meegeviert:

De gildemis.

Maar wat is het, waar komt het vandaan?

Het woord zelf zegt het al.

De heilige mis (eucharistieviering) bij gelegenheid van een activiteit van 't gilde, dan wel een heilige mis opgeluisterd door het gilde. Dat het gilde bij een heilige mis aanwezig is, is eigenlijk heel vanzelfsprekend.

Het gilde is, -vanuit de middeleeuwen al- een kerkelijke instelling.

De tweede naam van het (schutters)gilde, zoals we die in onze streek ook kennen, is: 'de schut'.

De taak, het doel, van het gilde/ de schut, wat 'het schutten van auter en heerd'; -het beschermen van altaar en huis, gezin en ommeland-

Het schuttersgilde had vandaaruit een heel directe verbinding met kerk en maatschappij. Deze betrokkenheid zien we nog steeds terug in:

-het beginnen van gilde(feest)dagen met een heilige mis.

-en de aanwezigheid van het gilde bij kerkelijke feestdagen en/of bijzondere activiteiten zoals o.a. de heilige Mis op het Nicasiusplekske, de viering van Maria Ten hemel opneming. Ook kermismaandag en de patroonsdag beginnen de gilden met een gildemis.

Ook zien we in onze omgeving gilden die gehoorgeven aan hun gilde-ideaal, de doden begraven' door bij begrafenissen, de graven te delven en na de begrafenis te sluiten.

Gilden willen graag de traditie in stand, maar vooral levend houden, waarbij Kerk en Gemeenschap een centrale plaats innemen, om hun dienstbaarheid bidden en werkend, te kunnen delen.

De gildemis is derhalve niet weg te denken uit het draaiboek van het gilde, ook, al zien we onze maatschappij steeds meer seculariseren, waaraan we ook binnen het gildewezen niet helemaal aan ontkomen.

Moge we als gilden de verbinding van Outer een Heerd, levend houden en de gildemis blijven vieren.

Diaken, gildebroeder Karel Bennenbroek